

پیش‌نویس طرح اساسنامه کمیته ملی المپیک
جمهوری اسلامی ایران

معاونت پژوهش‌های اجتماعی - فرهنگی
دفتر: مطالعات فرهنگی

کد موضوعی: ۲۷۰
شماره مسلسل: ۱۶۰۳۶
مردادماه ۱۳۹۷

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۱.....	مقدمه
۳.....	بیان مسئله و اظهار نظر کارشناسی
۹.....	جمع بندی و پیشنهاد
۱۰.....	طرح اساسنامه کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران
۲۸.....	ضمائم
۲۹.....	منابع و مأخذ

پیش‌نویس طرح اساسنامه کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران

چکیده

حق حاکمیت ملی و حاکمیت قانون دو عنصر اجتناب‌ناپذیر در اداره امور کشور هستند. حاکمیت در این جایگاه به معنای بالاترین و شایسته‌ترین قدرت برای تصمیم‌گیری نهایی است. با این حال، آنچه در خصوص وضعیت کمیته ملی المپیک مشاهده می‌شود احتمال و شائبه نقض حاکمیت ملی و حاکمیت قانون است؛ احتمال نقض حاکمیت ملی از این جهت که این نهاد ملی بیشتر تابع تصمیمات نهاد بین‌المللی (کمیته بین‌المللی المپیک) است و احتمال نقض حاکمیت قانون از این حیث که سال‌هاست بدون داشتن اساسنامه مصوب قانونگذار در حال فعالیت است و به اجرای برخی از قوانین جاری کشور تمکین نمی‌کند. بنابراین، در راستای تثبیت حاکمیت ملی و حاکمیت قانون در اداره امور ورزش کشور حائز اهمیت است اساسنامه کنونی کمیته ملی المپیک (غیرمصوب مراجع رسمی قانونگذاری کشور) مورد بررسی قرار گیرد. بر همین اساس در این گزارش ضمن اظهار نظر در خصوص اهم ایرادات و ابهامات اساسنامه کنونی، در انتها پیش‌نویس طرح اساسنامه جهت تصویب قانونگذار پیشنهاد شده است.

مقدمه

کمیته ملی المپیک به عنوان متولی اصلی توسعه ورزش قهرمانی و ملی عهده‌دار امور اجرایی مهمی از قبیل رقابت‌های المپیک و آسیایی تابستانی و زمستانی، بازی‌های المپیک و آسیایی نوجوانان، بازی‌های آسیایی داخل سالن و هنرهای رزمی، رقابت‌های ساحلی و بازی‌های همبستگی اسلامی کاروان‌های ورزشی جمهوری اسلامی ایران است. نهاد مزبور در سال ۱۳۲۵ تشکیل شد و در سال ۱۳۲۶ با تجربه اولین حضور در چهاردهمین دوره بازی‌های المپیک (۱۹۴۸ لندن) به عضویت رسمی از سوی کمیته بین‌المللی المپیک پذیرفته شد. پس از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی به جهت اهمیت موضوع نحوه اداره و فعالیت کمیته و حمایت از حضور در رقابت‌های ورزشی مربوط، «اساسنامه کمیته ملی المپیک ایران» در تاریخ ۱۳۵۸/۱۲/۱۵ به تصویب شورای انقلاب اسلامی رسید. دو سال بعد «قانون اصلاح لایحه قانون اساسنامه کمیته ملی المپیک ایران» در تاریخ ۱۳۶۰/۴/۳ مطابق اصل هشتادوپنجم قانون اساسی به صورت آزمایشی دوساله به تصویب کمیسیون سازمان‌های وابسته به

نخست‌وزیری مجلس شورای اسلامی رسید و براساس آن، اساسنامه مصوب ۱۳۵۸ شورای انقلاب اسلامی صریحاً نسخ شد. به‌علاوه، مطابق «قانون عضویت جمهوری اسلامی ایران در سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی» مصوب ۱۳۶۵/۱/۲۶، عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در کمیته بین‌المللی المپیک به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. همچنین، سال ۱۳۷۳ با تصویب قانونگذار، «کمیته ملی المپیک» در ردیف (۷) «قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی» قرار گرفت و همه‌ساله ردیف مستقل بودجه‌ای در قوانین بودجه سنواری دارد. با این حال، تبعیت از قوانین جاری کشور و در مقابل مطیع و مجری تصمیمات نهادهای بین‌المللی بودن - که بعضاً با هم در تضاد هستند - چالشی است که نیاز به بررسی‌های دقیق‌تر دارد. به‌نظر می‌رسد به جهت ملاحظات نهادهای ناظر بین‌المللی و دلایلی از جمله کم‌توجهی دولت و کوتاهی نمایندگان در امر نظارت، با گذشت حدود چهار دهه از منقضی شدن اساسنامه مصوب کمیسیون وقت مجلس شورای اسلامی، در راستای دائمی شدن آن اقدامی صورت نگیرد.

فلسفه ورود قانونگذار به حوزه ورزش

یکی از ویژگی‌های جوامع سیاسی مدرن، اداره آنها براساس و به‌وسیله قوانین و مقرراتی است که عامدانه و قاصدانه طراحی، وضع و تصویب می‌شوند. این قوانین و مقررات، نه دستورهای موردی و موقتی، بلکه فرمان‌های عام و دائمی هستند که غالباً از اراده یک شخص منفرد ناشی نمی‌شوند، بلکه طی فرآیندها و تشریفات مشخصی مانند فرایندهای پارلمانی یا اداری از طریق شور و رایزنی، تدوین و تصویب می‌شوند. دامنه و گستردگی قوانین و مقررات تمام ابعاد زندگی انسان را در بر گرفته و اساس چارچوب زندگی مدنی و تعاملات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و نظایر آن را شکل می‌دهد. این قوانین، دامنه و حدود صلاحیت حکومت را ترسیم نموده و به مقامات عمومی، جواز اعمال قدرت سیاسی را اعطا می‌کند. قانون فقط حقوق و تکالیف اشخاص را معین نمی‌کند، بلکه ابزار مهمی برای دستیابی به اهداف سیاستی حکومت‌ها نیز محسوب می‌شود. بر همین اساس ورزش به‌عنوان یک امر عمومی با ابعاد و کارکردهای فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی نیازمند دخالت و تصمیم‌گیری عموم مردم است. در واقع «مردم» در نظام جمهوری اسلامی ایران یعنی نظامی مبتنی بر پایه مردم‌سالاری دینی در تعیین سرنوشت خود حق مشارکت و مداخله در اداره امور عمومی حکومت را دارند. اما، از آنجا که آنها به‌طور مستقیم نمی‌توانند تصمیمی واحد برای نحوه و شیوه اداره امور عمومی کشور اتخاذ نموده و ارائه دهند، چگونگی تأثیرگذاری و نقش‌آفرینی آنها در نحوه اداره امور مملکت در اسناد بالادستی حاکمیت پیش‌بینی شده است. در حقیقت، مشارکت مردم در قانونگذاری، عالی‌ترین جلوه حق حاکمیت مردم در تعیین سرنوشت زندگی سیاسی و اجتماعی خود است که این نوع

مشارکت مردمی در پرتو دموکراسی غیرمستقیم و واگذاری حق مزبور به نمایندگان منتخب مردم در مجالس قانونگذاری و براساس اصل تفکیک قوا عمدتاً به صورت غیرمستقیم و توسط قوه مقننه برآمده از اراده و خواست عمومی اعمال می‌شود. قانونگذار در تلاش است تا با ارزیابی‌ها و بررسی‌های دقیق پیشینی و پسینی تدبیری اتخاذ نماید که اولاً محتوای قانون، انعکاس خواست همگانی باشد و در ثانی تحت سلطه گروه‌های ذی‌نفوذ و خاص در نیاید. در واقع یکی از مظاهر مداخله و مشارکت در اداره امور ورزش کشور به عنوان یک امر عمومی، ورود مجلس شورای اسلامی است تا با وضع قانون و نظارت بر اجرای آن مسیر حرکت ورزش کشور را مبتنی بر اراده ملت هموار سازد.

بیان مسئله و اظهار نظر کارشناسی

تصویب قانون انتزاع کمیته ملی پارالمپیک از کمیته ملی المپیک در شهریور ۱۳۹۵ فرصتی شد تا قانونگذار، هیئت وزیران را مکلف نماید حداکثر ظرف مدت سه ماه نسبت به اصلاح اساسنامه کمیته ملی المپیک اقدام کند، اما با گذشت حدود دو سال از تصویب آن قانون، هنوز خبری از مصوبه مربوطه نیست.^۱ هرچند، اساسنامه جاری کمیته ملی المپیک مصوب هیچ مرجع رسمی قانونگذاری کشور نیست، اما این اساسنامه پس از تصویب مجمع عمومی کمیته ملی به تأیید کمیته بین‌المللی المپیک رسیده و براساس مفاد مندرج در آن اساسنامه در حال فعالیت است. اساسنامه مذکور که مدت‌هاست مبنای فعالیت کمیته است، دارای ایرادات حقوقی و قانونی است که در ادامه برخی از موارد مهم آن ذکر می‌شود:

۱. مطابق آنچه در مقدمه و ماده (۳) اساسنامه ذکر شده است مقرر است نهاد مزبور، تابع مفاد منشور المپیک یا همان اساسنامه کمیته بین‌المللی المپیک باشد که کمیته‌های ملی کشورها از جمله کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران را ملزم به رعایت حقوق، تعهدات و ضوابطی خاص می‌نماید؛ «کمیته متعهد می‌شود مقررات مندرج در منشور المپیک را محترم شمرده و تصمیمات کمیته بین‌المللی المپیک را رعایت نماید». به علاوه، در متن اساسنامه به کرات از عبارت «منشور المپیک» استفاده شده است، بدون آنکه متن منشور مربوطه پیوست اساسنامه باشد و صرفاً در ماده (۱) به تعریف منشور بسنده شده است؛ «سندی است قانونی که اصول اساسی و ارزش‌های بنیادین جنبش المپیک را گردهم آورده و ضمن اینکه به عنوان اساسنامه کمیته بین‌المللی المپیک تلقی می‌گردد، حقوق متقابل و تعهدات اصلی و نیز ضوابط فعالیت سازمان‌های رسمی فعال در عرصه ورزش جهان از جمله کمیته‌های ملی المپیک را تبیین می‌نماید».

۱. اساسنامه مربوطه از سوی وزارت ورزش و جوانان در تاریخ ۱۳۹۶/۵/۱ به دفتر هیئت دولت جهت طرح و تصویب در هیئت وزیران ارسال شده است.

نخست اینکه ضوابط مندرج در منشور المپیک مقرر در این اساسنامه مشخص نیست. در ثانی در صورتی که پذیرش بدون قید و شرط مفاد منشور المپیک برای نظام حقوقی ایران الزام‌آور و تعهدآور باشد و موازین اسلامی و قوانین داخلی مراعات نشود با اصل چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مغایرت دارد و پذیرش حقوق متقابل و تعهدات اصلی منشور از حیث رعایت اصل هفتاد و هفتم قانون اساسی محل تأمل است. به علاوه، ضرورت تصریح ایجاد تعهد در متن اساسنامه کمیته ملی المپیک به عنوان نماینده جمهوری اسلامی ایران در برابر یک نهاد مستقل غیردولتی خارجی مشخص نیست با عنایت به ابهام در رابطه حقوقی با این نهاد بین‌المللی تأکید می‌گردد از تعهدات صریح و متقن پرهیز شود. مضافاً اینکه با توجه به تغییرات احتمالی این منشور - به عنوان اساسنامه کمیته بین‌المللی المپیک - در سنوات آتی، نمی‌توان اساس فعالیت کمیته ملی را در اجرای چنین منشوری قرار داد مگر آنکه فعالیت کمیته رأساً مقید به رعایت قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران باشد. لازم به توضیح بیشتر آنکه «تعهد به اجرای تصمیمات کمیته بین‌المللی المپیک» ممکن است در آینده مسائلی را برای کمیته ملی المپیک ایجاد کند؛ برای نمونه مفروض بر آنکه کمیته بین‌المللی المپیک در آینده تصمیم بگیرد «کشوری خاص میزبان بازی‌های المپیک شود که از سوی برخی از کشورهای جهان از جمله ایران به رسمیت شناخته نشده است» در آن صورت آیا با توجه به تعهدی که بدو در اساسنامه کمیته ملی ذکر شده است می‌بایست تصمیم کمیته بین‌المللی رعایت شود؟ نظر به اینکه IOC قوانین داخلی کشورها را محترم می‌داند لازم است این موضوع در اساسنامه کمیته ملی المپیک قید شود. با این حال، نظر به تعریف «اصل المپیک»^۱ در قانون الحاق جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی علیه آپارتاید، می‌توان از این عبارت به جای «منشور المپیک» نیز بهره گرفت.

۲. در ماده (۱) اساسنامه ماهیت حقوقی «غیرانتفاعی و غیردولتی» برای کمیته عنوان شده است این در حالی است که مطابق بند «۷» ماده واحده قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۹، ماهیت حقوقی کمیته ملی المپیک، «عمومی غیردولتی» است. به استناد ماده (۳) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶، نهاد یا مؤسسه عمومی غیردولتی «واحد سازمانی مشخصی است که دارای استقلال حقوقی است و با تصویب مجلس شورای اسلامی ایجاد شده یا می‌شود و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) بودجه سالیانه آن از محل منابع غیردولتی تأمین گردد و عهده‌دار وظایف و خدماتی است که جنبه عمومی دارد». براساس این حکم قانونی برای کمیته همه‌ساله از محل اعتبارات عمومی کشور هزینه می‌شود. لذا، به کار بردن ماهیت «غیرانتفاعی و غیردولتی» از این حیث مغایر قوانین جاری کشور است. تغییر ماهیت کمیته ملی المپیک به «غیردولتی» علاوه بر اینکه مغایر قوانین نامبرده است، باعث می‌شود ردیف مستقل بودجه‌ای آن در

۱. یعنی اصلی که به موجب آن هیچ‌گونه تبعیضی به سبب نژاد، مذهب یا وابستگی‌های سیاسی مجاز نمی‌باشد.

قوانین بودجه سنواتی حذف شود که این می‌تواند در روند آماده‌سازی و اعزام ورزشکاران ملی جهت حضور قدرتمند در رقابت‌های جهانی و بین‌المللی ایجاد مشکل نماید. هر چند به نظر می‌رسد ایجاد ماهیت «غیردولتی» در راستای عمل به مفاد منشور المپیک است، اما با توجه به سوابق فعالیت کمیته ملی المپیک ذکر ماهیت «عمومی غیردولتی» برای ادامه فعالیت آن ایجاد مسئله نمی‌کند.

۳. بند «ج» ماده (۳) اساسنامه، فعالیت فدراسیون‌های ورزشی را بدون هیچ پیش‌شرطی در انطباق با مقررات فدراسیون‌های بین‌المللی ذکر کرده است. مضافاً اینکه در ماده (۱)، فدراسیون‌های ورزشی ملی را «سازمانی غیردولتی» تعریف نموده است. این در حالی است که مطابق بند «۱۱» «قانون الحاق بندهای «۱۱» و «۱۲» به قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی» مصوب ۱۳۷۶/۳/۱۱، فدراسیون‌های ورزشی جمهوری اسلامی ایران مؤسسه‌ای با ماهیت «عمومی غیردولتی» هستند و از این حیث نیز به جهت عدم رعایت قانون جاری کشور واجد ایراد است. یادآوری اینکه مطابق ماده (۵) قانون محاسبات عمومی و ماده (۳) قانون مدیریت خدمات کشوری، تشکیل فدراسیون با تصویب قانونگذار یعنی مجلس شورای اسلامی امکانپذیر است. لذا، تأکید بر لزوم تأیید اساسنامه یک نهاد ملی (فدراسیون‌های ورزشی ملی)، توسط یک نهاد خارجی، آن هم مستقل غیردولتی (فدراسیون‌های ورزشی بین‌المللی)، علاوه بر ایراد فوق‌الاشاره، مغایر با اصل منع سلطه‌پذیری مندرج در قانون اساسی است. در این باره تأکید می‌شود صراحت در بیان این موضوع، «دادن امتیاز تشکیل مؤسسه (فدراسیون ملی) به خارجیان» تلقی می‌گردد که ممنوعیت آن در اصل هشتادویکم قانون اساسی^۱ تأکید واقع است. مضاف بر این، با توجه به درآمدزایی اندک فدراسیون‌های ملی ورزشی و هیئت‌های ورزشی استان‌ها از بخش غیردولتی (به دلیل نداشتن اماکن ورزشی مربوط و عدم استفاده از درآمدهای ناشی از پخش مسابقات ورزشی) و وابستگی آنها به بودجه عمومی کشور، تغییر ماهیت فدراسیون‌های ورزشی به «سازمان غیردولتی» می‌تواند به ایجاد مشکلات مالی و به تبع آن مسائل اجرایی منجر شود.

۴. در ماده (۱) اساسنامه تصریح شده است، کمیته به دور از هرگونه گرایش «مذهبی» فعالیت می‌کند، حال آنکه جمهوری اسلامی ایران گرایش مذهبی مشخص دارد و این موضوع در اصل دوازدهم قانون اساسی متذکر شده است. لکن این موضوع البته به معنای تأیید وجود یا ایجاد تبعیض مذهبی در کشور نیست و چه آنکه اصول مصرح قانون اساسی از جمله اصول دوازدهم، سیزدهم و بیستم قانون اساسی، حقوق پیروان سایر مذاهب و همه افراد ملت اعم از زن و مرد را محترم شمرده است. همچنین، این موضوع در قوانین عادی نیز مراعات شده است. در همین راستا، در مقدمه «قانون الحاق جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی علیه آپارتاید در ورزش مصوب ۱۳۶۶/۷/۷ مجلس شورای

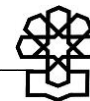
۱. اصل هشتادویکم: دادن امتیاز تشکیل شرکت‌ها و مؤسسات در امور تجاری و صنعتی و کشاورزی و معادن و خدمات به خارجیان مطلقاً ممنوع است.

اسلامی» عنوان شده است؛ «با توجه به اینکه مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه‌های متعددی در رابطه با محکوم کردن عمل آپارتاید در ورزش صادر نموده مراتب حمایت بی‌قید و شرط خود را از اصل المپیک که هیچ‌گونه تبعیضی را در زمینه نژاد، مذهب یا وابستگی‌های سیاسی مجاز ندانسته و صرفاً شایستگی و لیاقت را برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی معیار قرار می‌دهد، با قاطعیت بیان نموده است». با این حال، در اصل نوزدهم قانون اساسی مصادیق منع تبعیض تصریح شده‌اند. از سوی دیگر، از حیث اجرای حدود مذهبی در اداره ورزش کشور می‌تواند زمینه‌ساز مسائلی شود، برای نمونه آیا ورزشکاران و قهرمانان ملی کشورمان می‌توانند از مذاهب غیرمصرح در قانون اساسی باشند؟ در آن صورت آیا آنها می‌توانند از مزایای پیش‌بینی شده برای آنها در قوانین جاری کشور از قبیل «معافیت از خدمت وظیفه عمومی و استخدام و به‌کارگیری آنها در دستگاه‌های اجرایی» بهره‌مند شوند؟ بنابراین، نظر به موانع حقوقی صدرالذکر و با توجه به ملاحظه نهادهای بین‌المللی مبنی بر رعایت منع آپارتاید در ورزش از سوی کمیته‌های ملی المپیک، بهتر است از عبارت «به دور از هرگونه گرایش مبتنی بر نژاد، رنگ، قوم، زبان و مانند اینها» استفاده شود.

۵. در ماده (۱۴) اساسنامه شرایط عضویت نامزدهای کرسی‌های هیئت اجرایی کمیته را «اشتهار به اخلاق حسنه و دارای سابقه مدیریت مؤثر» و «آشنا به حوزه بین‌الملل و زبان انگلیسی» ذکر کرده است، از این جهت که حدود و ثغور و مصادیق موارد مذکور و مرجع یا مراجع احراز صلاحیت مشخص نیست واجد ابهام است.

۶. در ماده (۱۵) اساسنامه، انتخاب مجدد دوره فعالیت اعضای هیئت اجرایی نامحدود ذکر شده است. لازم است جهت چرخش نخبگانی در این باره و نیز منع حضور و عضویت مادام‌العمر افراد، سقف تعداد دوره مجاز تعیین شود. هرچند، در منشور المپیک سقفی برای تعداد دوره‌های مجاز تعیین نشده است و همین امر باعث شده تا رؤسای کمیته بین‌المللی گاه‌آ تا ۲۰ سال و بیشتر تصدی امور را برعهده داشته باشند.

۷. «تشکیل و اداره شرکت و بنگاه‌های اقتصادی» مندرج در بند «ژ» ماده (۳) اساسنامه با «غیرانتفاعی» بودن آن مقید در ماده (۱) اساسنامه در تعارض است. هرچند، جهت درآمدزایی و استقلال نسبی مالی کمیته ملی المپیک از اعتبارات عمومی کشور تشکیل شرکت و بنگاه اقتصادی در چارچوب قوانین و مقررات جاری کشور می‌تواند مثمر فایده باشد. با این حال، نحوه مدیریت و شخصیت حقوقی شرکت و اعضای هیئت عامل و هیئت مؤسس این شرکت‌های وابسته دارای ابهام است.

۸. ماده (۳۱) اساسنامه به «انتخاب حسابرس کمیته از سوی مجمع عمومی» و انجام «حسابرسی براساس استانداردهای مرسوم بین‌المللی» اشاره دارد که این موضوع مغایر مفاد تبصره «۵» ماده (۷۲) قانون محاسبات عمومی^۱ است.

۹. در حالی که طی سال‌های اخیر موضوع «دوشغله بودن» اعضای هیئت‌رئیس کمیته ملی المپیک و نیز فدراسیون‌های ورزشی به محل مناقشه دستگاه‌های اجرایی و نظارتی تبدیل شده است و عدم تصریح در متن قوانین موجود، با تفسیر متفاوت برخی از افراد و اشخاص حقیقی و حقوقی مواجه شده است که در این باره می‌توان به صدور احکام بعضاً متعارض از سوی دیوان عدالت اداری اشاره کرد. در ماده (۱۸) اساسنامه به صراحت چنین آمده است: «خدمت اعضای هیئت اجرایی و مجمع افتخاری بوده و شغل تلقی نمی‌گردد». با این حال، در اصل یکصد و چهل و یکم قانون اساسی آمده است: «داشتن هر نوع شغل دیگر در مؤسساتی که تمام یا قسمتی از سرمایه آن متعلق به دولت یا مؤسسات عمومی است ... ممنوع است». تبصره «۲» ماده واحده قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل مصوب ۱۳۷۳، شغل را چنین تعریف کرده است «منظور از شغل عبارت است از وظایف مستمر مربوط به پست ثابت سازمانی، یا شغل و یا پستی که به‌طور تمام‌وقت انجام می‌شود» و در تبصره «۴» مقرر می‌دارد: «تصدی هر نوع شغل دولتی دیگر در مؤسساتی که تمام یا قسمتی از سرمایه آن متعلق به دولت و یا مؤسسات عمومی است و نمایندگی مجلس شورای اسلامی، وکالت دادگستری، مشاوره حقوقی و ریاست و مدیریت عامل یا عضویت در هیئت مدیره انواع شرکت‌های خصوصی جز شرکت‌های تعاونی ادارات و مؤسسات برای کارکنان دولت ممنوع است». همچنین، در تبصره «۹» قانون مذکور قید شده است: «کلیه سازمان‌ها، نهادها و ارگان‌هایی که به نحوی از بودجه عمومی استفاده می‌نمایند و شرکت‌ها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مشمول این قانون می‌باشند». وانگهی در تبصره ماده (۱۹) اساسنامه در تناقضی آشکار با صدر ماده (۱۸) اساسنامه مذکور - که خدمت اعضای هیئت اجرایی را شغل تلقی نکرده است - به «مأمور شدن کارکنان سازمان‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی به کمیته ملی المپیک» اشاره دارد. بنابراین، با توجه به اینکه کمیته ملی المپیک یک نهاد عمومی غیردولتی است، از بودجه عمومی کشور در قالب قوانین بودجه سنواتی استفاده می‌کند و با توجه به وظایف مستمر و تمام‌وقت بودن برخی از پست‌های سازمانی کمیته ملی المپیک از قبیل رئیس، دبیرکل و خزانه‌داری، مشمول قوانین فوق‌الاشاره می‌باشند. لذا، عبارت مذکور در ماده (۱۸) اساسنامه از این حیث مغایر اصل یکصد و چهل و یکم قانون اساسی و ماده واحده قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل است. بنابراین، نظر به مبانی حقوقی و قانونی موجود، ضروری است مسئولیت و سمت ریاست، دبیرکلی و خزانه‌داری

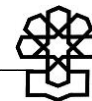
۱. حساب و اسناد هزینه مربوط به اعتبارات جاری و طرح‌های عمرانی مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی باید قبل از تصویب مراجع قانونی ذیربط به وسیله حسابرسان منتخب وزارت امور اقتصاد و دارایی رسیدگی شود و حساب سالیانه آنها برای حسابرسی به دیوان محاسبات کشور تحویل گردد.

کمیته ملی المپیک و ریاست فدراسیون‌های ملی ورزشی از سوی مجلس شورای اسلامی شغل تلقی گردد و تصریح شود که پذیرش مسئولیت این کرسی‌ها به‌منزله استعفای وی از سمت قبلی است. با همه این اوصاف، از یک‌سو، عقیده بر این است که افراد شاغل در دستگاه‌های دولتی و بازنشسته که دارای تجربه، پتانسیل و ظرفیت‌هایی ملی و بین‌المللی هستند نباید از ورزش محروم شوند و می‌توانند برای پیشبرد و ترقی ورزش قهرمانی کشور مفید باشند، با این حال مخالفان با تأکید بر نص صریح قانون و لزوم جوان‌گرایی و بهره‌مندی از نیروهای بانگیزه در ورزش کشور بر این باورند که نتیجه حضور نیروهای دو و چندشغله دولتی و افراد بازنشسته در اداره ورزش کشور وضعیت نامطلوبی است که هم‌اکنون شاهد آن هستیم.

۱۰. عبارت فوق‌الاشاره مندرج در صدر ماده (۱۸) اساسنامه از حیث رعایت قانون ممنوعیت به‌کارگیری بازنشستگان مصوب ۱۳۹۵/۲/۲۰ نیز قابل تأمل است؛ ماده واحده این قانون مقرر می‌دارد: «از تاریخ ابلاغ این قانون، به‌کارگیری افرادی که در اجرای قوانین و مقررات مربوطه بازنشسته یا بازرخرد شده یا بشوند، در دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ و کلیه دستگاه‌هایی که به نحوی از انحا از بودجه عمومی کل کشور استفاده می‌کنند، ممنوع می‌باشد». ذکر این نکته حائز اهمیت است که مطابق ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری،^۱ مؤسسات یا نهادهای عمومی غیردولتی به‌عنوان دستگاه اجرایی نامیده شده‌اند. لذا، به استناد بند «۷» قانون فهرست نهادهای عمومی غیردولتی، کمیته ملی المپیک یک دستگاه اجرایی است و مشمول مفاد مندرج در قانون ممنوعیت به‌کارگیری بازنشستگان نیز می‌شود.

۱۱. نحوه تعامل کمیته ملی با کمیته بین‌المللی المپیک می‌بایست همواره براساس حفظ «استقلال و حاکمیت ملی» استوار باشد. با این حال، در ماده (۳۷) اساسنامه آمده است: «در صورت سکوت، ابهام، اجمال و یا تناقض مواد این اساسنامه با منشور المپیک، مفاد منشور مبنای عمل خواهد بود». همچنین، در ماده (۳۶) عنوان شده است: «مفاد اساسنامه کمیته و تغییرات بعدی آن می‌باید همواره با مفاد منشور المپیک مطابقت داشته باشد». همانطور که قبلاً گفته شد با توجه به امکان تغییر مفاد منشور المپیک در آینده و احتمال درج مواردی که با اصول اسلامی و قانونی کشور در تضاد باشد، ضرورت وجود این عبارات در متن اساسنامه نهاد رسمی جمهوری اسلامی ایران محل تأمل جدی است. اساساً اگر قرار بر درج چنین عباراتی در متن اساسنامه باشد، ضرورت داشتن اساسنامه چیست؟ کدام منطق حقوقی ایجاب می‌کند نهادی رسمی در نظام جمهوری اسلامی ایران تشکیل شود و از محل منابع عمومی کشور بودجه ارتزاق نماید و در عین حال، خود متعهد شود؛ مستقل از اصول و مبانی سیاسی، مذهبی، حاکمیتی و

۱. دستگاه اجرایی: کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، مؤسسات یا نهادهای عمومی غیردولتی، شرکت‌های دولتی و کلیه دستگاه‌هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر و یا تصریح نام است از قبیل شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی، بانک‌ها و بیمه‌های دولتی، دستگاه اجرایی نامیده می‌شوند.

دولتی کشور می‌باشد و همواره متأثر و تابع مفاد منشور المپیک و تصمیمات کمیته بین‌المللی است؟ این موضوع علاوه بر آثار و پیامدهای حقوقی، برای ورزش کشور نیز می‌تواند مشکل‌آفرین باشد؛ برای نمونه تغییر احتمالی مفاد منشور المپیک در راستای حمایت از صلح جهانی به‌گونه‌ای که همه کشورهای عضو کمیته بین‌المللی المپیک را وادار به صدور روایید برای تمامی ورزشکاران متقاضی سایر کشورها نماید، قطعاً برای کشور ما ایجاد مشکل می‌نماید. این در حالی است که در منشور کنونی المپیک فعالیت‌ها و اختیارات کمیته‌های ملی المپیک کشورها را منوط به مطابقت با قوانین جاری آن کشور دانسته که این موضوع در اساسنامه کمیته ملی المپیک مورد غفلت واقع شده است. در واقع در منشور کنونی المپیک قید شده است «اختیارات و قلمرو قدرت کمیته‌های ملی المپیک باید با قوانین جاری آن کشور مطابقت داشته باشند». لذا، نظر به امکان اصلاح یا تغییر مفاد منشور در سنوات آتی، ضروری است این موضوع در اساسنامه کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران تصریح شود.

باید توجه داشت که در اصل یکصدوپنجاهوسوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران آمده است: «هرگونه قرارداد که موجب سلطه بیگانه بر منابع طبیعی و اقتصادی، فرهنگ، ارتش و دیگر شئون کشور گردد ممنوع است». لذا، موضوعات مندرج در مواد مذکور صراحتاً دلالت بر نقض «استقلال و حاکمیت ملی» و نقض «منع سلطه‌پذیری بیگانه» مندرج در اصول یکصدوپنجاهودوم و یکصدوپنجاهوسوم قانون اساسی دارند.

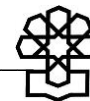
جمع‌بندی و پیشنهاد

اساسنامه کمیته ملی المپیک مصوب ۱۳۵۸ نسخ صریح شده است و اساسنامه مصوب ۱۳۶۰ منقضی می‌باشد. با اینکه عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران - کمیته ملی المپیک - در کمیته بین‌المللی المپیک سال ۱۳۶۵ به تصویب قانونگذار رسیده است و در سال ۱۳۷۳ با تصویب قانونگذار، «کمیته ملی المپیک» به فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی الحاق شد و نیز همه‌ساله در قوانین بودجه سنواتی ردیف مستقل بودجه دارد، لکن، در حال حاضر مطابق اساسنامه‌ای اداره می‌شود که اساسنامه مربوط و جاهت قانونی ندارد، دارای ایرادات حقوقی و قانونی بسیاری است و به‌موجب آن نقض استقلال و حاکمیت ملی و حاکمیت قانون صورت گرفته است. لذا، به جهت حفظ استقلال و حاکمیت ملی در اداره ورزش کشور، ممانعت از قانون‌گریزی و ایجاد وحدت رویه در اجرای قوانین جاری کشور پیش‌نویس طرح اساسنامه کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران با رعایت اصول مندرج در قانون اساسی ضمن مراعات ملاحظات نهادهای ناظر بین‌المللی ارائه می‌شود تا به استناد اصل هشتادوپنجم قانون اساسی و در اجرای ماده (۱۶۷) آیین‌نامه داخلی مجلس به‌صورت دائمی به تصویب کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی برسد.

طرح اساسنامه کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران

مقدمه (دلایل توجیهی)

«کمیته ملی المپیک» به‌عنوان متولی اصلی توسعه ورزش قهرمانی و ملی عهده‌دار امور اجرایی مهمی از قبیل رقابت‌های المپیک و آسیایی تابستانی و زمستانی، بازی‌های المپیک و آسیایی نوجوانان، بازی‌های آسیایی داخل سالن و هنرهای رزمی، رقابت‌های ساحلی و بازی‌های همبستگی اسلامی کاروان‌های ورزشی جمهوری اسلامی ایران است و ۳۵ سال است که بدون قانون شرح وظایف و اختیارات یا اساسنامه مصوب قانونگذار یا هیئت وزیران فعالیت می‌کند. اساسنامه آن مصوب سال ۱۳۶۰ کمیسیون سازمان‌های وابسته به نخست‌وزیری مجلس شورای اسلامی است که مطابق اصل هشتادوپنجم قانون اساسی به‌صورت آزمایشی دوساله تصویب شد و براساس آن، اساسنامه قبلی مصوب سال ۱۳۵۸ شورای انقلاب اسلامی صریحاً منسوخ شد. در سال ۱۳۶۵، عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در کمیته بین‌المللی المپیک به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و سال ۱۳۷۳ با تصویب قانونگذار، «کمیته ملی المپیک» در فهرست نهادهای مؤسسات عمومی غیردولتی قرار گرفت و همه‌ساله در قوانین سنواتی بودجه دارای ردیف مستقل بودجه‌ای است. لکن، با گذشت حدود چهار دهه از منقضی شدن اساسنامه مصوب کمیسیون داخلی مجلس شورای اسلامی به دلایلی از جمله کم‌توجهی دولت و کوتاهی نمایندگان در امر نظارت، جهت دائمی شدن آن اقدامی صورت نگرفته است. با این حال، کمیته ملی المپیک در حال حاضر دارای اساسنامه‌ای است که مصوب هیچ مرجع رسمی قانونگذاری در کشور نیست. نهاد مزبور، از یکسو تابع مفاد منشور المپیک یا همان اساسنامه کمیته بین‌المللی المپیک است که کمیته‌های ملی کشورها از جمله کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران را ملزم به رعایت حقوق، تعهدات و ضوابطی خاص می‌نماید. ازسوی دیگر، باید به‌عنوان یک مؤسسه عمومی غیردولتی بر مبنای قوانین و مقررات موضوعه کشور عمل نماید. این در حالی است که اجرای برخی از قوانین و رسیدگی به تخلفات مربوطه طی این سال‌ها به محل مناقشه بین کمیته و دستگاه‌های نظارتی تبدیل شده است. مسئله دیگر اینکه، کمیته ملی المپیک به‌عنوان یک دستگاه اجرایی تابع جمهوری اسلامی ایران باید متعهد به اجرای سندی بین‌المللی به نام منشور المپیک باشد. لذا، در اجرای اصل هفتادویکم قانون اساسی و در راستای حفظ حاکمیت ملی و حاکمیت قانون در اداره ورزش کشور و نظر به تعهدآور بودن برخی از مفاد اساسنامه کمیته ملی المپیک، ایجاد وحدت رویه در اجرای قوانین جاری کشور و با مراعات ملاحظات نهادهای ورزشی بین‌المللی (پس از بررسی اساسنامه‌های قبلی و فعلی کمیته و منشور المپیک) طرح ذیل پیشنهاد می‌شود. با وجود این، نظر به افزایش اطلاع‌رسانی جهت بررسی و تصویب و تخصصی بودن مفاد اساسنامه، پیشنهاد می‌شود قانونگذار محترم به استناد اصل هشتادوپنجم قانون اساسی و در اجرای ماده (۱۶۷) آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی اختیار تصویب دائمی اساسنامه مزبور را به کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی واگذار نماید.

ماده (۱) - تعاریف

الف) منشور المپیک: سندی است که اصول اساسی و ارزش‌های بنیادین جنبش المپیک را گردهم آورده و ضمن اینکه به‌عنوان اساسنامه کمیته بین‌المللی المپیک تلقی می‌گردد، حقوق متقابل، تعهدات اصلی و ضوابط فعالیت سازمان‌های رسمی فعال در عرصه ورزش جهان از جمله کمیته‌های ملی المپیک را تبیین می‌نماید.

ب) کمیته بین‌المللی المپیک: یک سازمان بین‌المللی غیرانتفاعی و غیردولتی می‌باشد که انجام وظایف، مسئولیت‌ها و تعهداتی را عهده‌دار است که در منشور المپیک تعیین شده است.

ج) کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران: مؤسسه عمومی غیردولتی با استقلال مالی و شخصیت حقوقی مستقل است که در این اساسنامه به‌اختصار «کمیته» نامیده می‌شود با رعایت قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران در اجرای اصل المپیک و به دور از هرگونه گرایش‌های مربوط به نژاد، رنگ، قوم، زبان و مانند اینها و در چارچوب اساسنامه مصوب و در راستای توسعه و تقویت ورزش قهرمانی و ملی فعالیت می‌نماید.

د) فدراسیون ورزشی بین‌المللی: سازمان بین‌المللی مستقلی است که عهده‌دار اداره یک یا چند رشته ورزشی در جهان بوده و از سوی کمیته بین‌المللی المپیک به رسمیت شناخته شده باشد.

هـ) فدراسیون ورزشی ملی: مؤسسه عمومی غیردولتی با استقلال مالی و شخصیت حقوقی مستقل و عضو فدراسیون بین‌المللی ذی‌ربط است که به‌عنوان مرجع ذی‌صلاح عهده‌دار اداره رشته یا رشته‌های تحت پوشش با رعایت قوانین و مقررات ملی جهت حضور و حمایت از بازی‌های المپیک، جهانی و آسیایی و توسعه ورزش همگانی با هماهنگی کمیته‌های ملی المپیک و پارالمپیک تحت نظارت دستگاه متولی ورزش کشور فعالیت می‌نماید.

و) شورای المپیک آسیا: سازمانی مستقل و غیردولتی که به‌عنوان بالاترین مرجع ورزشی قاره، کلیه فعالیت‌های ورزشی در آسیا را تحت نظارت دارد و یکی از پنج نهاد قاره‌ای به رسمیت شناخته شده توسط کمیته بین‌المللی المپیک است

ز) کنفدراسیون قاره‌ای: یک سازمان مستقل و غیردولتی است که به نمایندگی و تحت نظر فدراسیون بین‌المللی یک رشته ورزشی، متولی اداره آن رشته در سطح قاره می‌باشد و از سوی فدراسیون بین‌المللی مربوط و نهاد قاره‌ای ذی‌ربط به رسمیت شناخته می‌شود.

ماده (۲) - مأموریت

کمیته، در چارچوب قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران به‌منظور پیگیری اصول و اهداف مندرج در منشور المپیک مبنی بر حضور و حمایت از نهضت المپیک و بازی‌های مربوط به آن، تعالی همه‌جانبه انسان، ترویج صلح، تربیت نیروهای جوان و ارتقاء ورزش بانوان، ترغیب به اخلاق ورزشی و مبارزه با زورافزایی

(دوپینگ)، ارتقای سطح کمی و کیفی رشته‌های ورزشی به‌ویژه از طریق فدراسیون‌های ورزشی ملی عضو و حمایت از توسعه تربیت بدنی برای همه در تمام سطوح تشکیل شده است.

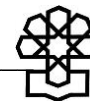
ماده (۳) - نقش

کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران در چارچوب ضوابط و قوانین جاری کشور، مقررات مندرج در منشور المپیک و تصمیمات کمیته بین‌المللی المپیک را محترم می‌داند، در اقداماتی که در جهت ارتقاء صلح و توسعه ورزش زنان صورت می‌گیرد مشارکت می‌نماید، به ترویج و ارتقاء اخلاق ورزشی کمک می‌کند، قوانین کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) مصوب ۱۳۸۸/۷/۲۱ و آژانس جهانی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) مصوب ۱۳۹۰/۷/۲۰ را رعایت می‌کند و نیز به مسائل زیست‌محیطی توجه دارد.

ماده (۴)

وظایف کمیته به شرح زیر است:

۱. اجرای منشور المپیک و مصوبات کمیته بین‌المللی المپیک در چارچوب قوانین و مقررات ملی،
۲. گسترش و ترویج اصول اساسی و ارزش‌های جنبش المپیک در سطح ملی با رعایت ضوابط و مقررات جاری کشور،
۳. گسترش ورزش قهرمانی در کشور مبتنی بر رویکرد علمی به‌ویژه از طریق بسترسازی و رشد استعدادها بالقوه و ارتقای توانایی‌های جسمی، روانی و فکری ورزشکاران،
۴. گسترش ورزش همگانی به‌ویژه از طریق سازماندهی و ترغیب عموم مردم به انجام فعالیت‌های ورزشی و حفظ سلامتی خود و نیز تعلیم و تربیت نیروهای جوان و آینده‌ساز کشور،
۵. اتخاذ تدابیر لازم برای مقابله با هرگونه تبعیض، خشونت و فساد در ورزش، گسترش و ترویج اخلاق ورزشی و نیز مبارزه با پدیده مذموم دوپینگ (زورافزایی) با تأکید بر پذیرش و اجرای قوانین جهانی مبارزه با دوپینگ (زورافزایی)؛ پذیرش و اجرای قانون ضد دوپینگ (زورافزایی) به‌صورتی که اطمینان حاصل گردد که سیاست‌ها و قوانین، شرایط عضویت و نحوه تأمین منابع مالی و نیز دستورالعمل‌های مدیریت نتایج آزمایشات در انطباق با آن باشد و همچنین نقش و مسئولیت‌هایی که در قانون جهانی ضد دوپینگ برای کمیته‌های ملی المپیک در نظر گرفته شده، محترم شمرده شوند،
۶. مساعدت و حمایت از فدراسیون‌های ورزشی ملی در اجرای فعالیت‌هایشان که به‌صورت مستقل و با همکاری و هماهنگی نزدیک فدراسیون‌های ورزشی بین‌المللی متبوع انجام می‌شود،
۷. مدیریت عالیه و نظارت بر روند آماده‌سازی، تأیید و اعزام ورزشکاران کشور به بازی‌های المپیک و آسیایی، رویدادهای منطقه‌ای و سایر بازی‌های به رسمیت شناخته شده از سوی کمیته

بین‌المللی المپیک. مسئولیت هیئت‌های اعزامی به عهده کمیته بوده و کمیته به‌عنوان نماینده جمهوری اسلامی ایران در بازی‌های مزبور می‌باشد،

۸. حفظ و گسترش ارتباطات کارآمد بین‌المللی به‌ویژه در رابطه با کمیته بین‌المللی المپیک، شورای المپیک آسیا، فدراسیون‌های بین‌المللی، کنفدراسیون‌های قاره‌ای، کمیته‌های ملی المپیک،
۹. تدوین و اجرای برنامه‌های فرهنگی، هنری، آموزشی، تحقیقاتی و پژوهشی با رویکرد علمی کردن ورزش و بهسازی منابع انسانی آن، به‌ویژه از طریق تشکیل و اداره نهادهای علمی، فرهنگی و هنری از جمله آکادمی ملی المپیک و موزه المپیک،
۱۰. حمایت و پشتیبانی از استقرار دفاتر و دبیرخانه‌های فدراسیون‌های بین‌المللی، کنفدراسیون‌های قاره‌ای و سایر نهادها و فدراسیون‌های بین‌المللی ورزشی به رسمیت شناخته شده از سوی کمیته بین‌المللی المپیک در کشور،
۱۱. حمایت از نمایندگان ذی‌صلاح جمهوری اسلامی ایران در جهت کسب و حفظ کرسی‌های رسمی ورزشی در عرصه بین‌المللی،
۱۲. کمک به ارتقاء سطح کمی و کیفی همه ابعاد ورزشی بانوان کشور،
۱۳. حمایت از سازمان‌های عمومی و مردمی فعال در عرصه ورزش کشور به‌ویژه باشگاه‌های ورزشی، تیم‌های دانشجویی، دانش‌آموزی، کارگری و نیروهای مسلح،
۱۴. انتخاب و نامزدی شهرهای متقاضی میزبانی بازی‌های المپیک و سایر رویدادهای به رسمیت شناخته شده از سوی کمیته بین‌المللی المپیک، از بین شهرهای کشور،
۱۵. عقد قرارداد با حامیان مالی در چارچوب قوانین و مقررات ملی در جهت کمک به درآمدزایی کمیته مشروط بر اینکه درآمد حاصله منحصراً جهت انجام مأموریت، ایفای نقش، تحقق اهداف و وظایف و نیز سایر فعالیت‌های مندرج در این اساسنامه، مصرف گردد،
۱۶. همکاری و ارتباط مطلوب با سازمان‌های دولتی و غیردولتی در جهت تحقق اهداف و وظایف کمیته،
۱۷. عدم پذیرش و اجتناب از هرگونه فشار و اعمال نفوذ سیاسی، اجتماعی و اقتصادی،
۱۸. تدوین، تألیف، ترجمه و انتشار کتب، نشریات و مقالات ورزشی، فرهنگی، هنری، علمی و خبری مرتبط با اهداف و وظایف کمیته و نیز ایجاد بانک‌های اطلاعاتی مورد نیاز،
۱۹. اختصاص یک روز و یا یک هفته در سال به نام روز یا هفته المپیک و اجرای برنامه‌های مرتبط با جنبش المپیک در آن روز یا هفته،
۲۰. تهیه پرچم، نماد و سرود کمیته که پس از تصویب هیئت اجرایی کمیته به تأیید کمیته بین‌المللی المپیک می‌رسد،
۲۱. حمایت از حقوق میزبانی تیم‌های ورزشی فدراسیون‌های ملی.

تبصره «۱»- بجز مأموریت، نقش، اهداف و وظایف مندرج در این اساسنامه که باید تماماً توسط کمیته و تحت اختیارات و مسئولیت انحصاری آن انجام شود، کمیته می‌تواند با تصویب هیئت اجرایی و تأیید مجمع عمومی، اجرای بخشی از سایر وظایف خود را به سایر نهادها و سازمان‌های ورزشی کشور تفویض نماید.

تبصره «۲»- اختیارات و قلمرو قدرت کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران باید همواره با قوانین جاری کشور مطابقت داشته باشند.

ماده (۵) - ارکان

ارکان کمیته به شرح زیر می‌باشد:

الف) مجمع عمومی،

ب) هیئت اجرایی،

پ) دبیرخانه کل،

ت) مرکز نظارت بر تیم‌های ملی.

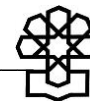
ماده (۶) - ترکیب

الف) هر ایرانی که عضویت کمیته بین‌المللی المپیک را داشته باشد.

ب) شش نفر از میان قهرمانان فعال یا بازنشسته‌ای که از آخرین حضورشان در بازی‌های المپیک بیش از سه دوره نگذشته باشد، ضمن اینکه انتخاب حداقل دو نفر از آنها از میان زنان خواهد بود. این قهرمانان در چارچوب دستورالعمل کمیته بین‌المللی المپیک توسط کمیسیون ورزشکاران با امعان نظر به دو شاخص عمده سطح عناوین کسب شده و ویژگی‌های اخلاقی ایشان انتخاب می‌شوند.

پ) رئیس و در صورت غیبت رئیس، نماینده منتخب هیئت‌رئیس هر فدراسیون ملی عضو فدراسیون‌های بین‌المللی که رشته یا رشته‌های ورزشی تحت پوشش آنها بر مبنای آخرین تصمیمات کمیته بین‌المللی المپیک در برنامه بازی‌های المپیک قرار می‌گیرند (فهرست اسامی این فدراسیون‌ها در ضمیمه یک این اساسنامه ذکر شده است).

ت) رئیس و در صورت غیبت رئیس، نماینده منتخب هیئت‌رئیس فدراسیون‌های ملی عضو فدراسیون‌های بین‌المللی که رشته یا رشته‌های ورزشی تحت پوشش آنها در برنامه بازی‌های المپیک نبوده ولی در برنامه بازی‌های آسیایی قرار می‌گیرند (فهرست اسامی این فدراسیون‌ها در ضمیمه دو این اساسنامه ذکر شده است).

ث) رئیس و در صورت غیبت رئیس، نماینده منتخب هیئت‌رئیس فدراسیون‌های ملی که رشته یا رشته‌های ورزشی تحت پوشش آنها، ریشه در فرهنگ غنی ایران دارند (فهرست اسامی این فدراسیون‌ها در ضمیمه سه این اساسنامه ذکر شده است).

ج) اعضای هیئت‌رئیس کمیته ملی المپیک.

چ) یک نفر نماینده از میان مربیان و یا داورانی که در بازی‌های المپیک شرکت داشته‌اند، به انتخاب هیئت اجرایی.

ح) یک نفر نماینده از میان رؤسا و یا دبیران کل ایرانی فدراسیون‌های بین‌المللی یا کنفدراسیون‌های آسیایی و یا نهادهای بین‌المللی ورزشی که توسط کمیته بین‌المللی المپیک به رسمیت شناخته شده باشند.

خ) رؤسای تشکلهای فدراسیون‌هایی که چندین رشته ورزشی مورد تأیید کمیته بین‌المللی المپیک را تحت پوشش دارند و نیز مسئولین و یا نمایندگان سازمان‌ها و نهادهای ورزشی کشور که متعهد به ارتقاء میزان اثربخشی کمیته بوده و یا خدمات چشمگیری را در راستای نیل به اهداف ورزش و جنبش المپیک ارائه می‌کنند، به شرح زیر:

۱. وزیر ورزش و جوانان،

۲. پنج نفر از کارشناسان خبره در امور بازی‌های المپیک به انتخاب هیئت اجرایی، که حداقل دو نفر از آنها از میان بانوان و یک نفر از بین کارشناسان حوزه ورزش دانش‌آموزی (با توجه به اهمیت بازی‌های المپیک نوجوانان) خواهد بود،

۳. رئیس کمیته ملی پارالمپیک و در صورت غیبت رئیس، نماینده منتخب هیئت‌رئیس کمیته ملی پارالمپیک،

۴. رئیس آکادمی ملی المپیک،

۵. رئیس فدراسیون پزشکی ورزشی و در صورت غیبت رئیس، نماینده منتخب هیئت‌رئیس فدراسیون،

۶. رئیس فدراسیون ورزش‌های همگانی و در صورت غیبت رئیس، نماینده منتخب هیئت‌رئیس فدراسیون،

۷. رئیس فدراسیون ورزش مدارس و در صورت غیبت رئیس، نماینده منتخب هیئت‌رئیس فدراسیون،

۸. رئیس فدراسیون ورزش‌های دانشگاهی و در صورت غیبت رئیس، نماینده منتخب هیئت‌رئیس فدراسیون،

۹. یک نفر نماینده باشگاه‌ها به پیشنهاد اتحادیه باشگاه‌های کشور با تأیید هیئت اجرایی کمیته و در صورت عدم تشکیل اتحادیه مزبور، انتخاب نماینده باشگاه‌ها توسط هیئت اجرایی کمیته انجام می‌پذیرد،
۱۰. یک نفر نماینده ورزش نیروهای مسلح با معرفی رئیس ستاد کل نیروهای مسلح.

تبصره «۱»- فدراسیون‌های وابسته به فدراسیون‌های بین‌المللی که رشته ورزشی آنها در برنامه بازی‌های المپیک قرار دارند (موضوع بند «پ» این ماده) به‌علاوه اعضای ایرانی کمیته بین‌المللی المپیک (در صورت وجود) و نیز قهرمانان المپیک عضو مجمع (موضوع بندهای «الف» و «ب» این ماده)، همواره باید اکثریت آراء مجمع را تشکیل دهند. اعمال تغییرات در فهرست فدراسیون‌های مشمول بند «پ» (ماده (۶))، براساس آخرین تغییرات مندرج در کتاب راهنمای کمیته بین‌المللی المپیک و نیز اعمال تغییرات در فدراسیون‌های مشمول بند «ت» فوق‌الاشعار، براساس آخرین تصمیمات رسمی شورای المپیک آسیا ضروری خواهد بود که مراتب پس از بررسی و تأیید هیئت اجرایی انجام می‌پذیرد.

تبصره «۲»- سایر افراد حقیقی و حقوقی علاقمند می‌توانند با تصویب هیئت اجرایی کمیته و بدون حق رأی در ترکیب مجمع قرار گیرند. عضویت این اعضا و مبلغ حق عضویت سالیانه مطابق دستورالعملی است که به تصویب هیئت اجرایی کمیته می‌رسد.

تبصره «۳»- هیچ‌یک از اعضای اخراجی کمیته بین‌المللی المپیک نمی‌توانند در مجمع کمیته عضویت داشته باشند.

تبصره «۴»- کلیه اعضای مجمع نباید تابعیت خارجی و محکومیت کیفری مؤثر داشته باشند.

تبصره «۵»- مقامات و مراجع دولتی و عمومی نمی‌توانند هیچ‌یک از اعضای کمیته را تعیین نمایند. در عین حال، کمیته می‌تواند براساس صلاحدید خود و با رعایت مفاد منشور المپیک، از میان مراجع مزبور، نمایندگانی را به عضویت بپذیرد.

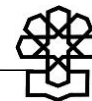
تبصره «۶»- درخواست عضویت در مجمع: هریک از اعضای متقاضی باید درخواست خود را مبنی بر عضویت در مجمع به هیئت اجرایی ارائه نمایند. پس از بررسی اولیه این درخواست و در صورت رعایت کلیه پیش‌شرط‌های لازم، هیئت اجرایی درخواست مربوطه را برای تصمیم‌گیری، تسلیم جلسه آتی مجمع عمومی می‌نماید. درخواست‌کننده نیز باید در جریان تصمیم مجمع عمومی قرار بگیرد.

تبصره «۷»- خاتمه عضویت: عضویت هر عضو ممکن است به دلایل ذیل خاتمه یابد.

الف) در ارتباط با یک فدراسیون یا نهاد ورزشی

- انحلال یا اعلام ورشکستگی.

- اتمام عضویت در صورتی که عضو دیگر حائز شرایط عضویت براساس ضوابط مندرج در این اساسنامه نباشد.

- اخراج در صورت تخطی از مفاد این اساسنامه و یا منشور المپیک و یا قوانین اخلاقی کمیته بین‌المللی المپیک، منوط به تأیید مجمع عمومی و پس از ارائه فرصت منطقی برای استماع توضیحات عضو مربوطه. تصمیم‌گیری در این خصوص با اکثریت حداقل دوسوم آراء اعضای دارای حق رأی حاضر معتبر خواهد بود.

ب) در ارتباط با افراد حقیقی

- فوت، استعفاء یا از دست دادن سمتی که به‌موجب آن، فرد به‌عنوان عضو مجمع شناخته شده است، داشتن محکومیت کیفری مؤثر.
- داشتن تابعیت غیرایرانی.

- اخراج در صورت تخطی از مفاد این اساسنامه و یا منشور المپیک و یا قوانین اخلاقی کمیته بین‌المللی المپیک، منوط به تأیید مجمع عمومی و پس از ارائه فرصت منطقی برای استماع توضیحات عضو مربوطه. تصمیم‌گیری در این خصوص با اکثریت حداقل دوسوم آراء اعضای دارای حق رأی حاضر معتبر خواهد بود.

تبصره «۸»- اقدامات و محرومیت‌ها: زمانی که عضوی از مجمع در انجام وظایف و امور محوله قصور نشان داده، از مفاد این اساسنامه، منشور المپیک و یا قوانین اخلاقی کمیته بین‌المللی المپیک تخطی نموده و به نحوی به منافع، حیثیت و شئون کمیته خدشه‌ای وارد کرده باشد، یا به تصمیمات کمیته احترام نگذاشته و آنها را اجرا نکرده باشد، یا نتواند خود را با شرایط عضویت همسو با این اساسنامه منطبق نماید، اقدامات و محرومیت‌های ذیل متوجه وی خواهد شد:

- تذکر،

- تعلیق،

- اخراج.

هیئت اجرایی می‌تواند پس از دادن فرصت منطقی برای استماع توضیحات عضو مربوطه، رأی بر تذکر داده و این موضوع را در نشست آتی مجمع عمومی گزارش دهد.

مجمع عمومی می‌تواند پس از دادن فرصت منطقی برای استماع نظرات عضو مربوطه، در رابطه با تعلیق و یا اخراج تصمیم‌گیری نماید. این تصمیم با اکثریت حداقل دوسوم آراء اعضای دارای حق رأی حاضر معتبر خواهد بود.

تبصره «۹»- اطلاعات ثبت‌نامی اعضا: اطلاعات ثبت‌نامی اعضا باید ثبت و تحت مسئولیت دبیرکل به‌صورت منظم به‌روز شود. این سوابق باید به‌ویژه شامل اطلاعاتی همچون: نام و نشانی عضو، تاریخ عضویت، نوع عضویت و وضعیت عضویت باشد.

ماده (۷) - وظایف و اختیارات مجمع عمومی

مجمع عمومی، به‌عنوان بالاترین رکن تصمیم‌گیری کمیته، دارای وظایف و اختیارات مشروحه ذیل می‌باشد:

الف) بررسی، ارزیابی و تطبیق گزارش عملکرد کمیته که پس از تصویب هیئت اجرایی، به‌وسیله دبیرکل به مجمع ارائه می‌شود،

ب) بررسی و تصویب گزارشات و صورت‌های مالی حسابرسی شده کمیته که پس از تأیید هیئت اجرایی، توسط خزانه‌دار به مجمع ارائه می‌شود،

پ) بررسی و تأیید کلیات برنامه عملیاتی سال آتی کمیته که توسط هیئت اجرایی تنظیم می‌گردد،

ت) تصمیم‌گیری در مورد عضویت، تعلیق و یا اخراج هر یک از اعضای مجمع کمیته،

ث) بررسی و تأیید پیشنهادات ارائه شده از سوی هیئت اجرایی در زمینه تغییرات مواد اساسنامه،

ج) انتخاب اعضای هیئت اجرایی در صورت اتمام دوره قانونی مسئولیت و یا بلا تصدی ماندن برخی از مسئولیت‌های هیئت اجرایی،

چ) ملاحظه و تصمیم‌گیری در خصوص کلیه موضوعاتی که در دستور جلسه مجمع قرار می‌گیرد.

تبصره - دستورالعمل اجرایی انتخابات موضوع بند «چ» توسط هیئت اجرایی پیشنهاد و پس از تصویب مجمع عمومی و تأیید کمیته بین‌المللی المپیک قابل اجرا خواهد بود.

ماده (۸) - جلسات مجمع

مجمع عمومی دارای جلسات عادی و فوق‌العاده به‌شرح ذیل می‌باشد:

الف) **جلسات عادی:** حداقل سالی یک بار تشکیل می‌شود. زمان برگزاری و دستور جلسه مجمع عمومی عادی با امعان نظر به شرح وظایف و اختیارات مجمع (موضوع ماده (۶) این اساسنامه)، توسط هیئت اجرایی تعیین می‌گردد.

ب) **جلسات فوق‌العاده:** این جلسات با تصویب هیئت اجرایی و براساس تقاضای کتبی حداقل یک‌سوم از اعضای مجمع یا درخواست رئیس و یا دبیرکل تشکیل می‌شود.

تبصره «۱»- ریاست مجمع به عهده رئیس کمیته بوده و در غیاب وی، یکی از نواب رئیس، ریاست مجمع را برعهده دارد.

تبصره «۲»- دعوتنامه شرکت در جلسه مجمع عمومی به‌همراه دستور جلسه، حداقل یک ماه قبل از تشکیل مجمع برای اعضای مجمع ارسال می‌شود.

ماده (۹) - مصوبات مجمع و نصاب جلسات عادی و فوق العاده

جلسات عادی و فوق العاده مجمع با حضور حداقل دوسوم اعضای مجمع رسمیت می‌یابد و تصمیمات متخذه با اکثریت مطلق آرای اعضای دارای حق رأی مجمع معتبر می‌باشد، مگر اینکه در این اساسنامه نصاب دیگری تعیین شده باشد.

تبصره «۱»- در صورتی که در نشست اول، حدنصاب رسمیت جلسه حاصل نشود، جلسه بعدی ظرف حداکثر یک ماه مجدداً تشکیل می‌گردد. این جلسه با حضور حداقل نیمی از اعضا دارای حق رأی رسمیت می‌یابد. جلسه عادی مجمع عمومی با دستور جلسه انتخابات اعضای هیئت اجرایی، منحصراً با حضور حداقل دوسوم کل اعضای دارای حق رأی مجمع رسمیت دارد.

تبصره «۲»- در مواردی که موضوعات منحصراً مرتبط با بازی‌های المپیک در دستور جلسه قرار داشته باشد، صرفاً آرای اعضای هیئت اجرایی به‌همراه نمایندگان فدراسیون‌های ورزشی که رشته ورزشی آنها در برنامه بازی‌های المپیک قرار دارند، به‌علاوه اعضای ایرانی کمیته بین‌المللی المپیک و نیز قهرمانان المپیک عضو مجمع (موضوع بندهای «الف»، «ب» و «پ» ماده (۵) این اساسنامه)، لحاظ خواهد شد.

ماده (۱۰)

هریک از اعضای مجمع فقط دارای یک رأی می‌باشند.

ماده (۱۱)

کلیه مصوبات مجمع بلافاصله پس از ابلاغ به کمیته و فدراسیون‌های ورزشی ملی قابل اجرا خواهند بود.

ماده (۱۲)

دبیرکل موظف است صورتجلسه مجمع را ظرف یک هفته تنظیم و برای شورای المپیک آسیا و کمیته بین‌المللی المپیک ارسال نماید.

ماده (۱۳) - ترکیب هیئت اجرایی

هیئت اجرایی کمیته متشکل از دوازده نفر می‌باشد که پنج نفر از آنان، اعضای هیئت رئیسه (رئیس، دو نایب رئیس، دبیرکل و خزانه‌دار) بوده و شش عضو دیگر، رؤسای فدراسیون‌های ملی می‌باشند که رشته یا رشته‌های ورزشی تحت پوشش آنها در برنامه بازی‌های المپیک قرار می‌گیرند و یک نفر نماینده ورزشکاران که به انتخاب کمیسیون ورزشکاران معرفی می‌گردد.

تبصره «۱»- نماینده کمیسیون ورزشکاران در چارچوب دستورالعمل‌های کمیته بین‌المللی المپیک و براساس مصوبه مربوطه که به تصویب کمیته بین‌المللی المپیک رسیده است، انتخاب و پس از تأیید مجمع عمومی به مدت چهار سال به‌عنوان عضو دارای حق رأی در ترکیب هیئت اجرایی قرار می‌گیرد.

تبصره «۲»- رؤسای فدراسیون‌های ملی که رشته یا رشته‌های ورزشی تحت پوشش آنها در برنامه بازی‌های المپیک قرار می‌گیرند، باید همواره در هیئت اجرایی حائز اکثریت آرا باشند.

تبصره «۳»- در صورت وجود عضو یا اعضای از جمهوری اسلامی ایران در کمیته بین‌المللی المپیک، چنین افرادی به اعتبار سمت خود، در هیئت اجرایی عضو بوده و دارای حق رأی خواهند بود. در این صورت، تعداد اعضای هیئت اجرایی، دوازده نفر به علاوه اعضای ایرانی عضو کمیته بین‌المللی المپیک خواهد بود.

ماده (۱۴) - انتخابات هیئت اجرایی

کلیه اعضای هیئت اجرایی منحصرأ از میان اعضای رسمی دارای حق رأی مجمع عمومی کمیته انتخاب می‌شوند.

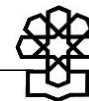
تبصره «۱»- نامزدهای کلیه کرسی‌های هیئت اجرایی مندرج در صدر ماده (۱۳)، باید ضمن اشتهار به اخلاق حسنه، دارای سابقه مدیریت مؤثر در عرصه ورزش کشور باشند. دستورالعمل اجرایی مصادیق این موضوع به تصویب مجمع عمومی می‌رسد.

تبصره «۲»- نامزدهای احراز پست دبیرکلی کمیته باید علاوه بر شرایط مذکور در تبصره «۱» فوق، دارای حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی و پنج سال سابقه مدیریت مؤثر در عرصه ورزش کشور بوده و آشنا به حوزه بین‌الملل ورزش و زبان انگلیسی باشند.

تبصره «۳»- نامزدهای احراز پست خزانه‌داری کمیته باید علاوه بر شرایط مذکور در تبصره «۱» فوق، دارای حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی و نیز پنج سال سابقه مدیریت مالی و یا تحصیلات دانشگاهی مرتبط باشند.

تبصره «۴»- افراد عضو مجمع نامزد احراز کرسی‌های هیئت اجرایی از یک ماه تا پانزده روز پیش از برگزاری مجمع انتخاباتی مربوط می‌باید شخصاً با مراجعه به کمیته، فرم‌های مخصوص ثبت‌نام و آمادگی شرکت در انتخابات را تکمیل و به همراه مدارک و مستندات لازم از جمله زندگینامه مختصر تحویل داده و رسید دریافت نمایند. بدیهی است پس از انقضای مهلت، درخواست دیگری پذیرفته نخواهد شد. دبیرخانه کمیته حداقل هفت (۷) روز قبل از انتخابات اسامی، رزومه علمی، ورزشی و اجرایی مختصر کلیه نامزدها را در اختیار اعضای دارای حق رأی مجمع قرار می‌دهد.

تبصره «۵»- افراد می‌توانند جهت احراز دو کرسی در هیئت اجرایی ثبت‌نام کنند ولیکن در صورت انتخاب، صرفاً می‌توانند یک کرسی را احراز نمایند. بنابراین، این‌گونه نامزدها در صورتی که در هنگام برگزاری انتخابات، موفق به کسب آرای لازم برای کرسی انتخاب اول خود شوند، عملاً از فهرست نامزدهای کرسی انتخابی دوم خود حذف می‌شوند.

تبصره «۶»- انتخابات با رأی مخفی و کتبی و با ترتیب ذیل انجام می‌شود:

الف) انتخاب رئیس،

ب) انتخاب دبیرکل،

پ) انتخاب دو نایبرئیس (همزمان)،

ت) انتخاب خزانه‌دار،

ث) انتخاب شش عضو هیئت اجرایی (همزمان).

تبصره «۷»- انتخاب اعضای هیئت اجرایی با اکثریت آرا (نصف به علاوه یک) اعضای حاضر در جلسه معتبر است. چنانچه در مرحله اول هریک از نامزدها موفق به کسب نصف به علاوه یک آرا نشوند، به تعداد دو برابر مورد نیاز از نامزدهایی که بیشترین آرا را در مرحله اول کسب کرده‌اند، در دور دوم همان جلسه شرکت داده می‌شوند و اشخاصی که در دور دوم موفق به کسب بالاترین آرا شوند، به عنوان هیئت اجرایی کمیته انتخاب می‌شوند.

تبصره «۸»- در مجامع انتخاباتی، سه نفر از اعضای مجمع به عنوان ناظر توسط مجمع با اکثریت آرا برای نظارت در امر انتخابات تعیین می‌شوند. این سه نفر نباید نامزد کرسی‌های مختلف باشند، باید مستقل و بی طرف بوده و هیچ گونه منافعی در ارتباط با انتخابات نداشته باشند.

ماده (۱۵) - دوره فعالیت هیئت اجرایی

دوره فعالیت کلیه اعضای هیئت اجرایی از زمان انتخاب، چهار سال بوده و انتخاب مجدد آنها در دوره‌های بعدی تا حداکثر ۳ دوره بلامانع می‌باشد.

تبصره «۱»- چنانچه هریک از اعضای هیئت اجرایی به دلایل مشروحه ذیل نتوانند در جلسات شرکت نمایند، در صورت تصویب حداقل دوسوم اعضای هیئت اجرایی مبنی بر برگزاری انتخابات برای کرسی یا کرسی‌های بلا تصدی، انتخابات با رعایت کلیه ضوابط مربوطه مطابق مفاد این اساسنامه در دستور کار قرار خواهد گرفت.

الف) فوت،

ب) استعفا: در صورتی که عدم دخالت هرگونه عوامل و یا مقررات خارج از شمول مقرر در اساسنامه کمیته در رابطه با استعفای به عمل آمده برای اکثریت اعضای مجمع محرز گردیده باشد،

پ) از کارافتادگی کامل و یا بیماری‌ای که مانع حضور در جلسات گردد،

ت) غیبت غیرموجه بیش از شش ماه.

تبصره «۲»- چنانچه مفاد تبصره «۱» این ماده در رابطه با رئیس کمیته حادث گردد، یکی از

نواب رئیس تا انتخاب رئیس جدید، عهده‌دار انجام وظایف وی خواهد بود.

تبصره «۳»- کاندیداهایی که به نمایندگی فدراسیون‌های متبوعه در انتخابات هیئت اجرایی شرکت می‌کنند، پس از انتخاب، به‌عنوان عضو حقیقی و برای یک دوره چهارساله، در ترکیب هیئت اجرایی قرار می‌گیرند.

ماده (۱۶) - وظایف و اختیارات هیئت اجرایی

اهم وظایف و اختیارات هیئت اجرایی به شرح ذیل می‌باشند:

- الف) هدایت و راهبری کلیه امور کمیته اعم از امور اداری، مالی، فنی و بین‌المللی،
- ب) بررسی و تصویب برنامه عملیاتی و بودجه سالیانه،
- پ) تعیین کلیه مسئولین و مدیران کمیته، مسئولین سطوح مختلف مرکز نظارت بر تیم‌های ملی، کمیسیون‌ها، کاروان‌های اعزامی و آکادمی ملی المپیک،
- ت) تعیین نمایندگان کشور در اجلاس و کنگره‌های بین‌المللی المپیک،
- ث) همکاری و حمایت از فدراسیون‌های ملی ورزشی کشور در مجامع بین‌المللی و نیز پشتیبانی و رسیدگی به مسائل نمایندگان ایرانی عضو فدراسیون‌های بین‌المللی، کنفدراسیون‌های آسیایی و سایر تشکل‌های ورزشی بین‌المللی مورد تأیید کمیته بین‌المللی المپیک،
- ج) بررسی و تصویب اعزام‌های انفرادی و گروهی تحت پوشش کمیته و نیز تأیید نفرات اعزامی،
- چ) بررسی و تصویب کلیه آیین‌نامه‌های داخلی کمیته اعم از آیین‌نامه‌های اداری، استخدامی، مالی و معاملاتی،

ح) بررسی و تدوین نمودار تشکیلاتی و ساختار نیروی انسانی کمیته.

تبصره «۱»- در صورت عدم امکان تشکیل هیئت اجرایی، تصمیمات هیئت‌رئیس در موارد فوق با اکثریت آرای اعضا، قابل اجراست و این تصمیمات در نخستین جلسه هیئت اجرایی به اطلاع اعضا خواهد رسید.

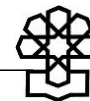
تبصره «۲»- هیئت اجرایی می‌تواند بخشی از وظایف خود را به هیئت‌رئیس و یا هریک از اعضای آن تفویض نماید.

ماده (۱۷) - جلسات هیئت اجرایی

هیئت اجرایی حداقل ماهی یک بار تشکیل جلسه خواهد داد. جلسات فوق‌العاده بنا به درخواست کتبی اکثریت مطلق اعضای هیئت اجرایی و یا براساس درخواست رئیس یا دبیرکل کمیته تشکیل خواهد شد.

تبصره «۱»- تصمیمات هیئت اجرایی با کسب اکثریت مطلق اعضای حاضر در جلسه تصویب خواهد شد. در هنگام رأی‌گیری چنانچه آرا برابر باشد، رأی رئیس نافذ خواهد بود.

تبصره «۲»- رئیس کمیته به‌عنوان رئیس هیئت اجرایی جلسات را اداره خواهد کرد. اداره جلسات در غیاب رئیس، به عهده یکی از نواب رئیس خواهد بود.

ماده (۱۸)

رئیس، دبیرکل و خزانه‌دار کمیته، وظایف و مسئولیت‌های کلیه امور اداری، اجرایی و مالی کمیته را در چارچوب مفاد این اساسنامه، به صورت تمام‌وقت برعهده داشته و مسئولیت آنها شغل تلقی می‌گردد. حقوق و مزایای مسئولیت مزبور و حق‌الزحمه سایر اعضای هیئت اجرایی براساس ضوابط و مقررات مصوب هیئت اجرایی در چارچوب قوانین و مقررات ملی مؤسسات موضوعه قابل پرداخت خواهد بود.

تبصره «۱»- دبیرکل، مجری مصوبات هیئت اجرایی بوده و اختیار تام دارد که کلیه امور اجرایی کمیته را پس از تصویب به انجام رساند. دبیرکل، مدیریت سازمان اداری (دبیرخانه کل) کمیته را عهده‌دار بوده و بر کلیه امور و فعالیت‌های اجرایی کمیته نظارت دقیق می‌نماید.

تبصره «۲»- در صورت نیاز کمیته به مأموریت کارکنان سازمان‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی، مطابق قوانین و مقررات جاری کشور همکاری می‌شود.

ماده (۱۹) - امور مالی و خزانه‌داری کمیته

وظایف خزانه‌دار به شرح زیر می‌باشد:

الف) پیگیری وصول اعتبارات کمیته، با نظر رئیس و یا دبیرکل و با رعایت ضوابط و مقررات جاری کشور و آیین‌نامه‌های ذی‌ربط و در چارچوب تصمیمات هیئت اجرایی،

ب) مشارکت و نظارت در جمع‌آوری حق عضویت، کمک‌های مالی و هدایا و وصول مطالبات، تأمین اعتبارات کمیته و افزایش درآمدهای مربوطه،

ج) نظارت بر حسن جریان امور مالی و محاسباتی کمیته و تنظیم دفاتر و اسناد مربوطه،

تبصره «۱»- بودجه سالیانه کمیته را خزانه‌دار با هماهنگی دبیرکل تنظیم نموده و به تصویب هیئت اجرایی کمیته خواهد رساند.

تبصره «۲»- خزانه‌دار، ترازنامه و گزارش سالیانه عملکرد بودجه را با همکاری دبیرکل تنظیم و پس از تأیید هیئت اجرایی، تقدیم مجمع می‌نماید.

تبصره «۳»- هیئت اجرایی جهت تأیید عملیات مالی کمیته، نسبت به معرفی حسابرس رسمی (حقیقی یا حقوقی) به مجمع عمومی اقدام می‌نماید. انتخاب قطعی حسابرس معرفی شده منوط به تأیید مجمع عمومی بوده و حسابرسی باید براساس استانداردهای مربوط و نیز مطابق قوانین و مقررات جاری کشور انجام شود.

ماده (۲۰)

منابع درآمدی کمیته عبارتند از:

- (الف) بودجه و اعتبارات پیش‌بینی شده از محل اعتبارات عمومی کشور،
- (ب) کمک‌های مالی و هدایای اشخاص حقیقی و حقوقی،
- (پ) عواید حاصل از مسابقات و میزبانی رویدادهای ورزشی،
- (ت) عواید حاصل از برگزاری روز یا هفته المپیک،
- (ث) عواید حاصل از فروش تمبر، سکه‌های ورزشی و نشان‌های المپیک و آسیایی مشروط به موافقت کمیته بین‌المللی المپیک،
- (ج) درآمدهای ناشی از عقد قراردادهای تبلیغاتی و حامیان مالی،
- (چ) کمک‌ها و جوایز اخذ شده از سوی کمیته بین‌المللی المپیک.

تبصره - جهت ایجاد شفافیت مالی و اقتصادی کلیه منابع و درآمدهای کمیته و هدایا و کمک‌های اشخاص حقیقی و حقوقی به حساب معرفی شده از سوی خزانه‌داری کل کشور واریز می‌شود و واریز هرگونه وجه از این محل به حسابی غیر از آن، جرم محسوب می‌شود و متخلف با حکم مراجع ذی‌ربط به استرداد وجه به حساب کمیته و پرداخت معادل وجوه واریزی به حساب خزانه محکوم می‌شود تا به‌منظور توسعه ورزش قهرمانی مطابق قوانین بودجه سنواتی طی ردیف اختصاصی در اختیار وزارت ورزش و جوانان قرار گیرد.

ماده (۲۱)

کلیه عواید و درآمدهای کمیته در قالب بودجه‌بندی سالیانه و با تصویب هیئت اجرایی در جهت نیل به اهداف و انجام وظایف پیش‌بینی شده در این اساسنامه، هزینه شده و تراز مالی سالیانه آن به مجمع عمومی ارائه می‌شود.

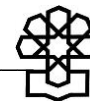
ماده (۲۲)

کلیه اسناد و تعهدات مالی کمیته و نیز انجام هزینه‌ها با امضای ثابت خزانه‌دار، به‌همراه امضای رئیس و یا دبیرکل کمیته معتبر است.

ماده (۲۳) - مرکز نظارت بر تیم‌های ملی

به‌منظور ارزیابی برنامه و عملکرد فدراسیون‌های ورزشی در دوره آماده‌سازی تیم‌های ورزشی و شرکت در رویدادهای بین‌المللی تحت پوشش کمیته و تدوین و ارائه گزارش‌های تحلیلی فنی و مدیریتی مربوطه مرکز نظارت بر تیم‌های ملی تشکیل می‌شود.

تبصره - ساختار سازمانی و نحوه فعالیت مرکز به تصویب هیئت اجرایی کمیته می‌رسد.

ماده (۲۴)

کلیه اعضای هیئت اجرایی می‌توانند در جلسات مرکز نظارت بر تیم‌های ملی شرکت نمایند. کلیه گزارش‌ها و برنامه‌های پیشنهادی مرکز به‌همراه گزارش‌های دوره‌ای برای دبیرکل ارسال می‌شود. دبیرکل به‌عنوان ناظر، هماهنگی کلیه امور مرکز را برعهده دارد.

ماده (۲۵) - سرپرستی کاروان‌های اعزامی

سرپرست هر کاروان ورزشی، حداقل یک سال قبل از هر رویداد از میان مدیران باتجربه و توانمند ورزشی، توسط هیئت اجرایی انتخاب و با حکم رئیس کمیته منصوب می‌شود. سرپرست هر کاروان اعزامی به رویدادهای بین‌المللی، ضمن برنامه‌ریزی و انجام هماهنگی‌های لازم در جهت پیگیری دقیق کلیه امور مربوط به اعزام و مدیریت کاروان، وظایف مشروحه ذیل را عهده‌دار می‌باشد:

- الف) برنامه‌ریزی جهت تدارکات و پشتیبانی مطلوب کاروان اعزامی با همکاری دبیرکل کمیته،
- ب) انتخاب اعضای کادر سرپرستی کاروان از بین افراد باتجربه در زمینه اعزام‌های بین‌المللی ورزشی و معرفی جهت تأیید نهایی به هیئت اجرایی،
- پ) برگزاری جلسات منظم با مسئولین ذی‌ربط فدراسیون‌های ورزشی جهت انجام هماهنگی‌های لازم و رفع مشکلات آماده‌سازی تیم‌های ملی،
- ت) سرکشی و بازدید از تمرینات و روند آماده‌سازی تیم‌های ملی،
- ث) ارتباط دائمی و مستمر با کمیته برگزاری بازی‌ها،
- ج) شرکت در جلسات سرپرستان کاروان‌های ورزشی در کشور میزبان،
- چ) برگزاری جلسات منظم روزانه با سرپرستان تیم‌های ملی کشور در ایام بازی‌ها،
- ح) انجام هماهنگی‌های لازم در جهت اداره مطلوب کلیه امور کاروان اعزامی،
- خ) تهیه گزارش ارزشیابی نهایی عملکرد کاروان پس از بازگشت و ارائه به مرکز نظارت بر تیم‌های ملی جهت پردازش و تکمیل و ارائه به هیئت اجرایی.

تبصره «۱»- احکام اعضای کادر سرپرستی هر کاروان پس از تأیید هیئت اجرایی توسط دبیرکل صادر می‌گردد.

تبصره «۲»- دبیرکل در کلیه مراحل آماده‌سازی، اعزام و مدیریت کاروان در کشور میزبان مسابقات، اقدامات لازم را با هماهنگی سرپرست کاروان به‌عمل آورده و بر حسن جریان امور، نظارت خواهد نمود.

تبصره «۳»- پس از خاتمه هر رویداد ورزشی بین‌المللی که کاروان ورزشی جمهوری اسلامی ایران در آن حضور داشته است، به‌ویژه در پایان هر دوره بازی‌های المپیک و آسیایی، مرکز نظارت بر تیم‌های ملی با همکاری سرپرست کاروان اعزامی، گزارش کاملی از چگونگی و کیفیت انجام امور در خلال بازی‌ها و عملکرد قهرمانان، مربیان و سرپرستان در هر رشته ورزشی تهیه و به هیئت اجرایی تسلیم می‌نماید.

ماده (۲۶)

به‌منظور اخذ تصمیم‌گیری بهتر توسط هیئت اجرایی کمیته، کارگروه‌هایی با کارکرد و نقش مشورتی در حوزه‌های تخصصی مختلف تشکیل می‌شود. وظایف، تعداد و نحوه فعالیت، میزان حق عضویت اعضای هر کارگروه در قالب دستورالعمل مربوط به تصویب هیئت اجرایی کمیته می‌رسد.

تبصره «۱»- کارگروه‌ها ماهیت اجرایی و تمام‌وقت ندارند و رؤسای کارگروه‌ها توسط

هیئت اجرایی انتخاب و با ابلاغ رئیس کمیته منصوب می‌شوند.

تبصره «۲»- رؤسای کارگروه‌های مربوط نمی‌توانند از میان اعضای هیئت اجرایی کمیته

انتخاب شوند.

ماده (۲۷) - آکادمی ملی المپیک

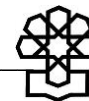
«آکادمی ملی المپیک»، مرکز علمی، آموزشی، پژوهشی، فرهنگی و هنری با ماهیت غیردولتی و وابسته به کمیته می‌باشد.

تبصره «۱»- اساسنامه آکادمی با رویکرد تمرکز کلیه امور و فعالیت‌های تحت پوشش کمیته در زمینه‌های آموزشی، تحقیقاتی، پژوهشی، علمی و فرهنگی در آکادمی، توسط «کمیسیون آموزش و آکادمی ملی المپیک» با همکاری «کمیسیون مدیریت و برنامه‌ریزی» تدوین شده و به تصویب هیئت اجرایی می‌رسد.

تبصره «۲»- رئیس آکادمی، از میان افراد غیرعضو هیئت اجرایی کمیته و از میان مدیران آشنا به امور علمی و آموزشی دارای حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و سه سال سابقه مدیریت در عرصه ورزش کشور، توسط هیئت اجرایی و برای یک دوره دوساله تعیین گردیده و ابلاغ مربوطه توسط رئیس کمیته صادر می‌گردد.

ماده (۲۸) - حل اختلاف و قضاوت

اختلافات مربوط به ورزش براساس تنفیذ مجمع عمومی توسط کمیسیون حقوق ورزشی کمیته حل می‌شوند و این کمیسیون با تصویب مجمع عمومی به‌عنوان نهاد انضباطی، وساطتی و مصالحه‌ای عمل می‌کند. اختلافات و شکایات ابتدا در کمیسیون حقوق ورزشی کمیته بررسی می‌شوند. رأی نهایی

صادره در خصوص اختلاف مربوطه توسط کمیسیون حقوق ورزشی را می‌توان منحصرأً به روش استیناف به دیوان حکمیت بین‌المللی ورزشی (CAS)^۱ در لوزان سوئیس که اختلاف را براساس مقررات حکمیت رشته مربوطه حل و فصل می‌نماید، ارسال کرد. محدوده زمانی چنین استینافی بیست و یک روز (۲۱ روز) پس از دریافت رأی بدوی صادره است.

تبصره - هرگونه اختلاف که به واسطه و در ارتباط با بازی‌های المپیک به وجود آید، براساس مقررات حکمیت رشته ورزشی مربوطه منحصرأً به دیوان حکمیت بین‌المللی ورزشی در لوزان سوئیس ارسال می‌گردد.

ماده (۲۹) - انحلال کمیته

کمیته با تصمیم سه‌چهارم اعضای دارای حق رأی حاضر در مجمع عمومی فوق‌العاده (در صورت رسیدن به حدنصاب) می‌تواند منحل شود مشروط بر آنکه مجمع فوق‌العاده مشخصاً به همین منظور تشکیل شده باشد. در صورت انحلال، کلیه اموال و دارایی‌های کمیته به وزارت ورزش و جوانان جمهوری اسلامی ایران منتقل می‌شود.

ضمائم

ضمیمه ۱. (موضوع بند «پ» ماده (۵) اساسنامه): فهرست فدراسیون‌های ملی عضو فدراسیون‌های بین‌المللی که رشته یا رشته‌های ورزشی تحت پوشش آنها طبق آخرین تصمیمات کمیته بین‌المللی المپیک در برنامه بازی‌های المپیک قرار دارند:

۱. فدراسیون اسکی	۱۶. فدراسیون شمشیربازی
۲. فدراسیون بدمینتون	۱۷. فدراسیون شنا، شیرجه و واترپلو
۳. فدراسیون بسکتبال	۱۸. فدراسیون فوتبال
۴. فدراسیون بوکس	۱۹. فدراسیون قایقرانی
۵. فدراسیون تکواندو	۲۰. فدراسیون کشتی
۶. فدراسیون تیراندازی	۲۱. فدراسیون گلف
۷. فدراسیون تیر و کمان	۲۲. فدراسیون والیبال
۸. فدراسیون تنیس	۲۳. فدراسیون وزنه‌برداری
۹. فدراسیون تنیس روی میز	۲۴. فدراسیون هندبال
۱۰. فدراسیون جودو	۲۵. فدراسیون هاکی
۱۱. فدراسیون دوچرخه‌سواری	۲۶. فدراسیون انجمن‌های ورزشی (عهده‌دار نمایندگی ورزش راگی در جمهوری اسلامی ایران)
۱۲. فدراسیون دو و میدانی	۲۷. فدراسیون کاراته
۱۳. فدراسیون ژیمناستیک	۲۸. فدراسیون کوهنوردی
۱۴. فدراسیون سوارکاری	۲۹. فدراسیون اسکیت
۱۵. فدراسیون سه‌گانه	

ضمیمه ۲. (موضوع بند «ت» ماده (۵) اساسنامه): فهرست فدراسیون‌های ملی عضو فدراسیون‌های بین‌المللی که رشته یا رشته‌های ورزشی تحت پوشش آنها در برنامه بازی‌های المپیک بوده، ولی در برنامه بازی‌های آسیایی قرار می‌گیرند:

۱. فدراسیون اسکواش،
۲. فدراسیون بولینگ و بیلیارد،
۳. فدراسیون شطرنج،
۴. فدراسیون کبدمی،
۵. فدراسیون ووشو.

ضمیمه ۳. (موضوع بند «ث» ماده (۵) اساسنامه): فهرست فدراسیون‌های ملی که رشته یا

رشته‌های ورزشی تحت پوشش آنها، ریشه در فرهنگ غنی ایران دارند:

۱. فدراسیون ورزش‌های پهلوانی و زورخانه‌ای،

۲. فدراسیون چوگان.

منابع و مأخذ

۱. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
۲. اساسنامه کمیته ملی المپیک ایران، مصوب ۱۳۵۸.
۳. قانون اصلاح لایحه قانون اساسنامه کمیته ملی المپیک ایران، مصوب ۱۳۶۰.
۴. قانون عضویت جمهوری اسلامی ایران در سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی، مصوب ۱۳۶۵.
۵. قانون مدیریت خدمات کشوری، مصوب ۱۳۸۶.
۶. قانون محاسبات عمومی، مصوب ۱۳۶۶.
۷. قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل، مصوب ۱۳۷۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی.
۸. قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی ۱۳۷۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی.
۹. قانون انتزاع کمیته ملی پارالمپیک از کمیته ملی المپیک، مصوب ۱۳۹۵.
۱۰. قانون الحاق جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی علیه آپارتاید، مصوب ۱۳۶۶.
۱۱. قانون ممنوعیت به‌کارگیری بازنشستگان، مصوب ۱۳۹۵.
۱۲. قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با زورافزایی، مصوب ۱۳۸۸.
۱۳. قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در آژانس جهانی مبارزه با زورافزایی، مصوب ۱۳۹۰.
۱۴. مقدمه‌ای بر فلسفه قانونگذاری: در تکاپوی ارتقای کیفیت قانون، حسن و کیلیان، احمد مرکز مالگیری، فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، سال هجدهم، ۱۳۹۵؛ ۵۱ (ص ۲۹-۵۴).

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۶۰۳۶

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: پیش‌نویس طرح اساسنامه کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران

نام دفتر: مطالعات فرهنگی (گروه جوانان و تربیت بدنی)

تهیه و تدوین: صادق ستاری فرد

همکاران: نرگس صادقی‌پور، علی عبدالاحد، محمد جواهری تهرانی (دفتر مطالعات حقوقی)

ناظران علمی: سینا کلهر، ایروان مسعودی اصل

منتقاضی: معاونت پژوهش‌های اجتماعی و فرهنگی

ویراستار تخصصی: _____

ویراستار ادبی: _____

واژه‌های کلیدی:

۱. اساسنامه

۲. کمیته ملی المپیک

۳. منشور المپیک

۴. کمیته بین‌المللی المپیک

تاریخ انتشار: ۱۳۹۷/۰۵/۱۵

